

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie sprawozdania Komisji „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2010”

COM(2011) 328 wersja ostateczna

(2012/C 43/06)

Sprawozdawca: **Paulo BARROS VALE**

Dnia 10 czerwca 2011 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

sprawozdania Komisji „Sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji za rok 2010”

COM(2011) 328 wersja ostateczna.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 10 listopada 2011 r.

Na 476. sesji plenarnej w dniach 7–8 grudnia 2011 r. (posiedzenie z 7 grudnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął 116 głosami – 7 osób wstrzymało się od głosu – następującą opinię:

1. Streszczenie i wnioski

1.1 EKES co roku ocenia sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji, korzystając z okazji, by przedstawić uwagi i propozycje, które niejednokrotnie spotykały się z zainteresowaniem władz. Tym samym przyczynia się do wprowadzenia dostosowań, które, jak daje się zauważyć, prowadzą do zwiększenia efektywności. Niniejsza analiza pojawia się w czasach poważnych wyzwań stojących przed projektem europejskim. Należy pamiętać o ryzyku rozdrobnienia, a także – na co wskazuje wiele osób – przetrwaniu niezwyklej integracji, które dokonała się w zaledwie pół wieku. Przez dwa pokolenia Europejczycy korzystali z dobrodziejstw wspólnego okresu pokoju i dobrobytu opartego na solidarności między państwami i regionami oraz długim procesie realizacji polityk wspólnotowych. Dlatego też musimy przyjrzeć się różnym politykom, a szczególnie polityce konkurencji, pamiętając o wyborze między niespodziewanym krokiem wstecz lub historycznym postępem. Możliwa ponowna nacjonalizacja polityk na fali kryzysu i potencjalnych konfliktów między państwami członkowskimi, jak też ingerencja rządów w gospodarkę poprzez protekcyjność w dużym stopniu wpłynęłyby na rynek wewnętrzny i politykę konkurencji, która przynajmniej na szczeblu wewnętrznym okazała się cennym instrumentem.

1.2 Obecna, 40. wersja sprawozdania, wylicza główne etapy polityki konkurencji i wskazuje na jej znaczenie dla celów UE, takich jak stworzenie jednolitego rynku, rozdzielenie korzyści, które mogą z niej czerpać konsumenci (to właśnie oni są grupą czerpiącą największe korzyści), oraz zbudowanie konkurencyjnej społecznej gospodarki rynkowej. EKES gratuluje Komisji nowego sprawozdania i postępow osiągniętych w ciągu 40 lat. Odnotowuje jednak, że dokument ten wydaje się być raczej pochwałą prac Komisji, a jako drugoplanowe traktuje aktualne wydarzenia, co stwierdzono w samym sprawozdaniu. Dokument ma pozytywne aspekty, lecz byłby bardziej użyteczny, jeśli zamiast pochwalnych peanów przeprowadzono by analizę i ocenę mocnych i słabych stron podjętych działań, a nawet

analizę porównawczą między członkami UE a innymi właściwymi państwami. Obchody 40. rocznicy mogły być wspaniałą okazją, by Komisja w oparciu o prawidłową analizę historyczną zaproponowała uaktualnienie i rozszerzenie polityki konkurencji, ocenę zmian wywołanych gwałtowną globalizacją oraz zanalizowanie szkodliwych skutków, jakie dla Europy miała transformacja i delokalizacja związana z niepojętym wykorzystywaniem zasobów ludzkich, materialnych i środowiskowych w tych rejonach świata, gdzie nie przestrzega się wartości obowiązujących w społeczeństwach europejskich, lecz wykorzystuje siłę nabywczą, którą udało się Europie zagwarantować własnym obywatelom.

1.3 W 2010 r. nadal silnie odczuwano kryzys gospodarczy i finansowy, do których dołączyły problemy z zadłużeniem państw. EKES zwraca uwagę, że przedłużający się kryzys i przedsięwzięte w celu jego zwalczania środki tymczasowe mogą doprowadzić do zakłócenia konkurencji. Zaleca więc ich ścisłe monitorowanie i jak najszybsze korygowanie sytuacji. Trzeba koniecznie monitorować wdrażanie krajowych planów ożywienia gospodarczego oraz ich skutki dla konkurencji poprzez ocenę zastosowanych środków, gdyż jest to jedyny sposób na podjęcie świadomej decyzji co do kierunku, w jakim powinny zmierzać środki tymczasowe przedsięwzięte w celu zwalczania kryzysu.

1.4 EKES cieszy się z rozwoju wydarzeń w dziedzinie współpracy międzynarodowej, lecz ponownie zwraca uwagę na znaczenie absolutnie koniecznego zagwarantowania sprawiedliwego handlu zewnętrznego, by kraje trzecie nie czerpały z liberalizacji handlu nienależytych korzyści poprzez dumping społeczny czy ekologiczny. Należy zapewnić przestrzeganie międzynarodowych norm sprawiedliwego handlu oraz podstawowych przepisów dotyczących ochrony środowiska, jak też swobodę zakładania i zrzeszania się przedsiębiorstw. Europie przypada tu fundamentalna rola. Także UE musi zapewnić skrupulatne przestrzeganie norm WTO, by zapobiec działaniom

utrudniającym przedsiębiorstwom europejskim dostęp do różnych rynków, opracowując w tym celu przepisy zapewniające równe szanse bez względu na rozmiar, lokalizację i otoczenie podatkowe przedsiębiorstw. Polityka konkurencji UE musi wejść w nową fazę, ustanowić nowe priorytety, określić nowe instrumenty i przyjąć skuteczniejsze środki w dziedzinie handlu z państwami spoza Unii. Komitet wyraża niezadowolone, iż jego wcześniejsze uwagi nie doprowadziły do uaktualnienia i poszerzenia wizji, jaką UE przejawia w tym obszarze.

1.5 Należy zagwarantować rygorystyczne przestrzeganie wszystkich aspektów podstawowych konwencji MOP w sprawie praw i swobód związkowych, pracy dzieci, nieludzkich warunków pracy i prawa do strajku. Na płaszczyźnie wewnętrznej trzeba ujednolicić przepisy krajowe w państwach członkowskich dotyczące prawa pracy i równości szans, tak aby uniknąć zakłóceń konkurencji. Rynek pracy, silnie dotknięty kryzysem, wymaga dokładnej uwagi, by możliwe było osiągnięcie celu wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, który jest priorytetem strategii „Europa 2020”, przy jednoczesnym utrzymaniu i stworzeniu nowych miejsc pracy oraz zapewnieniu mobilności.

1.6 Wskazano na szereg aspektów związanych ze strategią „Europa 2020”. Odpowiednie instrumenty i sytuacja w poszczególnych sektorach zostały wyłożone w sprawozdaniu. Należy zwrócić uwagę na zagrożenia płynące z liberalizacji sektora energii dla jakości i stabilności dostaw oraz dla cen. Jeśli chodzi o agendę cyfrową, trzeba przypomnieć o znaczeniu podnoszenia umiejętności operatorów i użytkowników usług komunikacji elektronicznej, aby uzyskać jak największe korzyści z prowadzonych w tym obszarze działań.

1.7 Sprawozdanie nie wspomina o dających się odczuć spekulacjach wokół cen surowców. Należy wspierać rynek poprzez instrumenty pozwalające kontrolować wahania cen i minimalizować ich skutki dla konkurencji.

1.8 EKES wyraża zaniepokojenie faktem, iż krajowe organy ds. konkurencji nie mogą regulować pewnych sektorów, w których duży wpływ na ceny ma zmienność cen surowców, a wzrost kosztów surowców wpływa natychmiast i bezpośrednio na końcową cenę, natomiast spadek tych kosztów nie prowadzi do spadku cen. Ze względu na bliskość rynku krajowe organy ds. konkurencji powinny być ważnym narzędziem interwencji dla polityki konkurencji, wykorzystywanym do działań na rynkach regionalnych.

1.9 Komitet zwraca uwagę na znaczenie nadzoru prowadzonego przez organy ds. konkurencji w sektorze wielkich detalistów, w którym pozycja negocjacyjna największych grup gospodarczych może prowadzić do poważnych zakłóceń konkurencji z powodu nadużywania pozycji dominującej. Wprawdzie przedsiębiorstwa mogą zdecydować, w jaki sposób będą rozprowadzane ich produkty, jednak w praktyce może dojść do sytuacji, gdy umowy będą wiązały się z ustalaniem cen przez wielkich

nabywców, co stałoby w wyraźnej sprzeczności z przepisami dotyczącymi równej pozycji w negocjacjach i prowadziło do stopniowego destabilizowania sektora produkcji oraz małych firm hurtowych i detalicznych.

1.10 Inicjatywa zawarta w białej księdze z 2008 r. w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia prawa ochrony konkurencji nie doczekała się rozwinięcia, przez co prawa konsumentów w tej dziedzinie są jeszcze bardziej zagrożone i dochodzi do sytuacji ich naruszenia, co często pozostaje bezkarne. Tak więc należy pilnie przygotować niezbędne wspólnotowe wnioski legislacyjne w tej dziedzinie, aby zapewnić odszkodowanie w przypadku szkód masowych lub rozproszonych. Sprawiedliwy handel i uczciwa konkurencja mają fundamentalne znaczenie dla konsumentów. Informacje na temat jakości produktów i usług muszą być odpowiednie. Trzeba też ułatwić zgłaszanie skarg, aby zagwarantować prawa konsumentów.

1.11 Komitet z zadowoleniem przyjmuje wysiłki włożone w przygotowywanie patentu europejskiego jako instrumentu ułatwiającego dostęp do ochrony własności, co stanowi ważną zachętę do inwestycji w badania i innowacje. Oczekuje ogólnego konsensusu w sprawie przyjęcia tego nowego systemu ochrony własności.

1.12 Samoregulacja może stanowić efektywny sposób stymulowania rozwoju niektórych rynków dzięki promowaniu sprawiedliwego handlu. Okazała się ona skuteczniejszym i bardziej elastycznym narzędziem sprostania konsekwencjom wydarzeń zachodzących na rynkach oraz zmian produktów i usług niż niektóre zasady i przepisy prawne. W sprawozdaniu nie porusza się tej możliwości, a należałoby ją zbadać i rozważyć.

1.13 W odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych lub wyspiarskich w UE, koszty transportu na rynki centralne są często barierą dla zdrowej konkurencji między operatorami w tych regionach a operatorami w regionach bardziej uprzywilejowanych. W tych przypadkach należy zapewnić kompensację i znaleźć instrumenty promujące równe szanse.

1.14 EKES cieszy się z wykazanej przez Komisję woli wprowadzenia pewnych zmian do sprawozdania, polegających na odejściu od formatu zwykłego wyliczenia kwestii powszechnie znanych oraz udzieleniu odpowiedzi na różne propozycje Komitetu. Trzeba podkreślić znaczenie nakreślenia w dokumencie bardziej strategicznej wizji, która umożliwiłaby i promowała debatę raczej na temat polityki konkurencji niż prawa konkurencji.

1.15 EKES zastanawia się jednak nad brakiem wzmianki w sprawozdaniu Komisji Europejskiej o konieczności przestrzegania, zgodnie z traktatami europejskimi, reguł konkurencji przez podmioty publiczne biorące udział w transakcjach otwartych dla przedsiębiorstw sektora prywatnego.

2. Treść sprawozdania za rok 2010

2.1 Sprawozdanie składa się z 6 części: instrumenty polityki konkurencji, jej zastosowanie w poszczególnych sektorach, współpraca między Europejską Siecią Konkurencji a sądami krajowymi, działania na arenie międzynarodowej, inicjatywy organizacji konsumenckich i współpraca międzyinstytucjonalna.

2.2 Instrumenty

2.2.1 Sprawozdanie kontrolne dotyczące wdrażania tymczasowych kryzysowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa

2.2.1.1 W odpowiedzi na trudności odczuwane w sektorze finansowym z powodu kryzysu zadłużenia państw przedłużono zastosowanie środków wsparcia, by ułatwić bankom dostęp do finansowania. Udostępnienie gwarancji państwowych okazało się skutecznym narzędziem w tym zakresie.

2.2.1.2 Przedłużono również pomoc dla przedsiębiorstw w celu pozyskania przez nie finansowania, choć ilość środków została ograniczona i będą one dostępne jedynie dla MŚP.

2.2.1.3 Należy koniecznie przeanalizować wpływ tych środków i wskazać ich rzeczywistych beneficjentów. Tym samym można by zbadać plusy i minusy tego typu korzyści oraz ich skutki dla konkurencji, jak też znaczenie kontynuowania pomocy w 2012 r.

2.2.2 Programy dostosowania gospodarczego

2.2.2.1 Programy dostosowania gospodarczego dla Grecji i Irlandii wymogły zastosowanie środków w obszarze konkurencji. W Grecji obejmowały one reformę organu ds. konkurencji, uwolnienie zawodów zamkniętych oraz przygotowanie nowego prawa inwestycyjnego. W Irlandii zaś wprowadzono zmiany legislacyjne w celu usunięcia ograniczeń handlu i konkurencji w sektorach chronionych obecnie przepisami krajowymi.

2.2.2.2 Nadmierne zadłużenie państw prowadzi przede wszystkim do zakłócenia konkurencji w wyniku promowania działalności niektórych podmiotów gospodarczych. Z drugiej strony, wzywając obywateli do podjęcia większych wysiłków w celu przywrócenia równowagi finansów publicznych, osłabia się ich pozycję względem innych podmiotów. Wsparcie udzielane Grecji, Irlandii oraz Portugalii powinno być nadal przedmiotem szczególnej uwagi podczas oceny wpływu przedsięwziętych środków na zakłócenia konkurencji.

2.2.3 Egzekwowanie przepisów antymonopolowych

2.2.3.1 Egzekwowanie przepisów antymonopolowych było zakrojone na szeroką skalę, a Komisja wprowadziła zmiany w rozporządzeniach w sprawie wyłączeń grupowych, zarówno wertykalnych, jak i horyzontalnych.

2.2.3.2 W białej księdze z 2008 r. w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia prawa ochrony konkurencji postanowiono rozpocząć nowe konsultacje publiczne, wbrew zaleceniom EKES-u poczynionym w różnych opiniach i dotyczących stworzenia procedury zbiorowego dochodzenia roszczeń i odszkodowań (powództwo zbiorowe na poziomie wspólnotowym). Nie doprowadzą one raczej do wyłonienia wspólnych zasad, które powinny zostać uwzględnione podczas opracowywania wniosków ustawodawczych dotyczących roszczeń zbiorowych. W tej dziedzinie należy pilnie znaleźć rozwiązania legislacyjne służące ochronie konsumentów i przedsiębiorstw.

2.2.3.3 Trzeba wspomnieć o nałożeniu grzywny na 70 przedsiębiorstw (27 więcej niż w 2009 r.) w ramach dalszych działań związanych z siedmioma decyzjami dotyczącymi karteli oraz przyjęciem pierwszej decyzji w obszarze ochrony konkurencji na rynku służby zdrowia.

2.2.3.4 Walka z nadużywaniem pozycji dominującej doprowadziła do przyjęcia czterech decyzji w sektorze energii oraz wdrożenia różnych procesów w sektorze TIK.

2.2.4 Kontrola łączenia przedsiębiorstw

W 2010 r. liczba połączeń była niska z powodu kryzysu gospodarczego. Zgłoszono 274 transakcje, podjęto 16 decyzji warunkowych i nie było żadnej decyzji zakazującej.

2.2.5 Kontrola pomocy państwa

2.2.5.1 Większość pomocy zatwierdzonej w 2010 r. dotyczyła horyzontalnych celów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania, takich jak kultura i ochrona dziedzictwa, spójność regionalna, ochrona środowiska, badania, rozwój, innowacje oraz odszkodowania za straty poniesione w wyniku klęsk żywiołowych.

2.2.5.2 Należy przypomnieć o opublikowaniu poradnika na temat egzekwowania przez sądy krajowe prawa UE dotyczącego pomocy państwa, który ma pomóc sędziom krajowym w sprawach dotyczących pomocy państwa, ze względu na coraz większą liczbę spraw zgłaszanych sądom krajowym.

2.3 Sytuacja w poszczególnych sektorach

2.3.1 W sektorze usług finansowych głównym obszarem aktywności w zakresie konkurencji było wdrożenie tymczasowych ram prawnych. Zbadano mniejszą liczbę procesów koncentracji, które wiązały się z restrukturyzacją wymuszoną przez pomoc państwową. Wysiłki na rzecz stabilizacji finansowej są niezbędne i muszą być kontynuowane; jednocześnie nie wolno ignorować ryzyka spekulacji na rynku, by uniknąć sytuacji, która miała miejsce w USA.

Komisja zakończyła swoje wcześniejsze działania, nadając wiążący charakter zobowiązaniom firmy Visa dotyczącym wielostronnych opłat *interchange* (MIF).

2.3.2 W listopadzie 2010 r. przedstawiono strategię energetyczną na kolejną dekadę, w ramach strategii „Europa 2020”, w celu utworzenia jednolitego rynku w sektorze energii. Otwarty i konkurencyjny rynek w tym sektorze z pewnością przyniósłby korzyści konsumentom, lecz należy przypomnieć o ich obawach co do jakości i stabilności dostaw energii, zwłaszcza w przypadkach, gdy usługi są świadczone przez przedsiębiorstwo poza granicami kraju.

Nadal promowane będą środki wspierające produkcję energii ze źródeł odnawialnych, oszczędzanie energii oraz rekultywację terenów skażonych, zgodnie z celami w zakresie ochrony klimatu i celami energetycznymi wyznaczonymi w strategii „Europa 2020”.

2.3.3 Komisja wdrożyła europejską agendę cyfrową w ramach strategii „Europa 2020”. Głównym celem jest utworzenie jednolitego rynku usług telekomunikacyjnych, ze szczególnym naciskiem na ujednoczenie cen połączeń roamingowych z cenami połączeń krajowych oraz na powszechny dostęp obywateli do łączności szerokopasmowej. Sporym wyzwaniem jest zapewnienie równowagi konkurencyjnej między operatorami e-handlu a małymi przedsiębiorstwami oraz ochrona konsumentów przed nadużyciami. Należy zwiększyć zaufanie konsumentów, jeśli chodzi o legitymizację operatorów, bezpieczeństwo płatności i ochronę danych osobowych.

2.3.4 Na rynku TIK Komisja skoncentrowała swoją działalność na udostępnieniu wytycznych dotyczących umów o współpracy jako sposobu promowania konkurencji na rynku i tym samym wniosła wkład w jeden z celów strategii „Europa 2020”, jakim jest dostępność produktów i usług TIK. Należy pamiętać o kształceniu zarówno operatorów, jak i użytkowników końcowych, tak aby podnieść ich kwalifikacje.

2.3.5 Jeśli chodzi o środki komunikacji społecznej, Komisja nadal wspiera przechodzenie z nadawania analogowego na nadawanie cyfrowe.

2.3.6 Ze względu na palącą potrzebę opracowania patentu wspólnotowego trwają prace nad stworzeniem jednolitego europejskiego systemu patentowego dla przemysłu farmaceutycznego. Zapowiedziano przegląd dyrektywy w sprawie przejrzystości określającej kryteria ustalania cen oraz refundacji produktów farmaceutycznych.

2.3.7 W sektorze zdrowia zbadano różne skargi wniesione przez prywatne zakłady opieki zdrowotnej i dotyczące niesprawiedliwego traktowania w porównaniu ze szpitalami publicznymi. Jednak rezultaty tych procedur nie zostały ujawnione.

2.3.8 Sektor transportu ciężko doświadczył skutków kryzysu w 2009 r., jednakże rok 2010 był dla niego pomyślny – ceny wróciły mniej więcej do poziomu sprzed kryzysu.

2.3.8.1 W sektorze transportu lotniczego nadano wiążącą moc prawną zobowiązaniom zaproponowanym przez linie lotnicze British Airways, American Airlines i Iberia dotyczącym lotów transatlantyckich oraz zatwierdzono połączenie linii British Airways, Iberia i United Airlines z Continentel Airlines.

2.3.8.2 Jeśli chodzi o transport kolejowy i lądowy, przyjęto wniosek w sprawie przekształcenia pierwszego pakietu kolejowego. Wniosek ten dotyczy utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego i ma na celu wzmocnienie konkurencji.

2.3.8.3 W odniesieniu do transportu morskiego, w oparciu o wytyczne morskie i wytyczne w sprawie pomocy uzupełniającej zatwierdzono pomoc dla projektu autostrad morskich w celu przekierowania ruchu drogowego między Francją a Hiszpanią. Komisja rozpoczęła badanie funkcjonowania i finansowania publicznego infrastruktury portowej.

2.3.9 Przedłużono termin całkowitego otwarcia rynku usług pocztowych dla 11 państw członkowskich. Komisja będzie nadal monitorować proces liberalizacji i pilnować, by podmioty świadczące usługi publiczne nie otrzymywały niezасłużonych korzyści.

2.3.10 Niezbędna restrukturyzacja sektora motoryzacyjnego oraz wspieranie rozwoju bardziej ekologicznych samochodów stanowią główne zagadnienia w zakresie konkurencji w tym sektorze.

Przyjęto rozporządzenie w sprawie wertykalnych wyłączeń grupowych w odniesieniu do rynków wtórnych i rynków sprzedaży nowych pojazdów między producentami pojazdów a sprzedawcami, warsztatami naprawczymi i dystrybutorami części zamiennych. Zatwierdzono również 15 połączeń w sektorze motoryzacyjnym.

2.3.11 W reakcji na problemy w zakresie konkurencji wynikające z różnic w pozycji negocjacyjnej między dostawcami a nabywcami żywności stworzono Forum Wysokiego Szczebla do spraw Poprawy Funkcjonowania Łańcucha Dostaw Żywności.

Sektor został zdominowany przez wielkie grupy, co niekorzystnie odbiło się na drobnym handlu, który nie jest w stanie konkurować cenowo, jak też na małych firmach detalicznych, producentach i dystrybutorach, których marże są coraz mniejsze ze względu na silną pozycję wielkich grup. Istnieje potrzeba zapobiegawczej interwencji ze strony krajowych urzędów ds. konkurencji w ewentualnych wypadkach nadużycia pozycji dominującej, prowadzących do zakłóceń rynkowych. Nie wystarczy wskazać sprawdzonych rozwiązań; działania muszą się przede wszystkim koncentrować na nadzorze i karaniu praktyk sprzyjających nadużyciu pozycji dominującej.

2.4 Europejska Sieć Konkurencji i współpraca z sądami krajowymi

Europejska Sieć Konkurencji okazała się użyteczna podczas dyskusji i wymiany sprawdzonych rozwiązań w zakresie egzekwowania przepisów antymonopolowych. Oprócz powołania grupy roboczej ds. połączeń, rozpoczęła przegląd rozporządzeń w sprawie wyłączeń oraz właściwych wytycznych dotyczących porozumień horyzontalnych i ograniczeń wertykalnych.

2.5 Działania na arenie międzynarodowej

2.5.1 Kontynuowana jest współpraca międzynarodowa w dziedzinie konkurencji. Komisja nadal uczestniczy w pracach Międzynarodowej Sieci Konkurencji i Komitetu ds. konkurencji w OECD. Współpraca z USA była intensywna; rozpoczęto także rozmowy z Konfederacją Szwajcarską w zakresie spraw dotyczących konkurencji. Komitet zwraca uwagę na priorytetowe potraktowanie współpracy oraz dyskusji nad prawem antymonopolowym z Chinami oraz na współpracę DG ds. Konkurencji z Indiami w odniesieniu do umów restrykcyjnych, nadużywania pozycji dominującej i kontroli łączenia przedsiębiorstw.

2.5.2 Trzeba też wspomnieć o otwarciu negocjacji akcesyjnych z Chorwacją dotyczących rozdziału o konkurencji oraz o przyjęciu przez turecki parlament ustawy o pomocy państwa.

2.6 Dialog z organizacjami konsumenckimi i zainteresowanymi stronami

2.6.1 Na stronie DG ds. Konkurencji przygotowano we wszystkich językach urzędowych stronę dla konsumentów, gdzie wyjaśnia się rolę polityki konkurencji, główne inicjatywy i cele.

2.6.2 Europejska Grupa Konsultacyjna ds. Konsumentów (ECCG) wydała opinię na temat roszczeń odszkodowawczych.

Zasięgnięto również jej opinii w sprawie ograniczeń wertykalnych.

2.7 Współpraca międzyinstytucjonalna

2.7.1 W październiku weszła w życie nowa umowa ramowa w sprawie stosunków między **Parlamentem Europejskim** a **Komisją**.

2.7.2 **Parlament** przyjął rezolucje dotyczące sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008, rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w odniesieniu do pojazdów silnikowych, porozumień horyzontalnych oraz decyzji Rady w sprawie pomocy państwa ułatwiającej zamykanie niekonkurencyjnych kopalń węgla.

2.7.3 **Rada** została poinformowana przez Komisję o inicjatywach prowadzonych w dziedzinie konkurencji, ze szczególnym uwzględnieniem przepisów dotyczących pomocy państwa w okresie kryzysu.

2.7.4 EKES wniósł wkład w tematykę konkurencji poprzez opinie w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008, niekonkurencyjnych kopalń węgla, przemysłu stoczniowego oraz rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w sektorze motoryzacyjnym.

Bruksela, 7 grudnia 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
